

Pazartesi Başlayınca Cuma Geliyor...

Bilmem siz de öyle hissediyor musunuz? Benim haftanın günleri içerisinde ne günde olduğumu en kolay farketmiş günler Pazartesi ve Cuma. Zamanın çok hızla geçtiğini hep söyler dururuz. Adeta zaman uçuyor. İşte yeni bir kongre mevsimi daha geldi çattı. İşte yeni bir dönem daha başlıyor. Oysa eski kongreden dönüşlerimiz, eski dönemden tatile çıkışımız daha dün gibi.

...

İnsanlar tüketici varlıklar. Değişik sosyal gruplara ait insanların tükettiği şeyler birbirinden farklı olsa da, hepsinin ortak özelliği “zamanı” tüketmeleri.

...

Birçoğumuz şimdi yapamadığımız şeyleri yarın yapabilmeyi hayal ediyoruz. Bunların başında da “yazmak” geliyor. Gerçekten “yazmak” en kolay ertelenen şeyler arasında başta geliyor.

...

Belki de bu bizim için doğru sadece. Yani yazmak ve okumak işi ile ilgilenenler için doğru. Başka işlerle meşgul insanların da kendi işlerinde erteleyici olduklarını tahmin edebiliriz. İnsanın içinde var galiba ertelemek.

...

Esasında “ertelemek işi” gizli bir ümit taşır. Yani erteleyen varlık, insan, ümit sahibidir. Ümit sahibi olmayan erteleyemez. Bu noktadan bakınca, tam tersine bir tutumla sanki bir fırsatı kaçıracakmış gibi yapma, yazma gayretlerimiz de olabilir ki, bu da doğru değildir. Sadece günün sorumluluklarını yerine getirelim yeter.

...

Pazartesi sabah hastaneye gelip sabah işlerini yapınca Cuma'nın geldiğini varsayabilirsiniz. Salı, Çarşamba ve Perşembe'nin ortak özellikleri, Pazartesi ile Cuma arasında olmalarıdır. Başka birşey değil.

...

Lütfen yazmayı ertelemeyin. Ama yazacağınız yazıyı bugün bitirmeniz de gerekmez. Kum saati gibi yapın. Her seferinde bir kum tanesi geçirin. Göreceksiniz akşam olacak, hafta sonu da gelecek. Ama siz yeni haftaya ihmal ettiğiniz bir yazınızı bitirmiş olarak başlayacaksınız.

Sevgi ve saygılarımla.

*Editörler Kurulu Adına
Prof. Dr. Emin TEKELİ*

